

עמ"ת 42954/03/20 - אגניהו בלאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 42954-03-20 בלאי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 57880/2020

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
עורר	אגניהו בלאי (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט קמא להמשך מעצרו של העורר עד לדיון שנדחה לקבלת דו"ח התכנות למעצר בפקא"ל, להידרש על-אתר לסוגיה של חלופת מעצר.

עצם הגשת הערר במצב זה אינה מחייבת לדון בו כבר-עתה:

1. מקובל עלי שלעורר יש זכות לערור גם על 'החלטת ביניים' מעין זו, אך "זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד" (בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מ.י. (2012), סעיף 13). אין על בית המשפט שלעורר חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול-דעת תוך התחשבות אפילו בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחסכון במשאבי שיפוט (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מ.י. (2013), סעיף 6);
2. בקו פסיקתי ברור נקבע כי דיון בערר בשלב זה הוא חריג השמור לנסיבות מיוחדות, המתקיימות כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כאשר מתעורר חשש ממשי למעצר בלתי חוקי (וראו בש"פ 460/19 דינקו נ' מ.י. (2019) ובש"פ 5145/18 פייסמן נ' מ.י. (2018)).
3. ערכאת הערר בוחנת את קיומן של נסיבות מיוחדות שיצדיקו שמיעת ערר בשלב זה, על-פני הדברים ועל-בסיס הנטען בכתב הערר ובצירופותיו (אבו עראר, שם).

במקרה דנן, לא מצאתי כי נפלה טעות ברורה בהחלטה שלא לדון באפשרות להיזקק לחלופת מעצר, לאחר שנבדקה, ולפנות לבדיקת העברה לפקא"ל, בוודאי לנוכח טיב האישום.

הערר יימחק.

ניתנה היום, כ"ז אדר תש"פ, 23 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.